

Domslut

Artiklarna 56 EG och 58 EG ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, i vilken det, när det gäller beräkningen av den arvsskatt som ska erläggas av en arvtagare med hemvist i denna medlemsstat på kapitalfordringar som innehas på ett finansinstitut beläget i en annan medlemsstat, inte – när arvlåtaren vid tidpunkten för sitt frånfalle hade sitt hemvist i förstnämnda medlemsstat – föreskrivs att avräkning får ske från den arvsskatt som ska erläggas i den staten för den arvsskatt som erlagts i den andra medlemsstaten.

(¹) EUT C 107, 26.4.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 12 februari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Republiken Lettland) – Schenker SIA mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-93/08) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 1383/2003 — Artikel 11 — Förenklad förfarande för överlämnande av varor för förstöring — Förhandsbedömning av huruvida det föreligger intrång i en immateriell rättighet — Sanktionsavgift)

(2009/C 82/12)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Schenker SIA

Motpart: Valsts ieņēmumu dienests

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Augstākās tiesas Senāts – Tolkning av artikel 11 i Rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter (EUT L 196, s. 7) – Förenklad förfarande för överlämnande av varor för förstöring, utan att det dessförinnan har fastställts att det, med hänsyn till lagstiftningen, har skett ett intrång i en immateriell rättighet – Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att det ska meddelas en sanktion när de deklarerade varorna utgör intrång i en immateriell rättighet.

Domslut

En användning av det förenklade förfarande som avses i artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tull-

myndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter, och som inletts med samtycke från den som innehar den immateriella rättigheten och från importören, innebär inte att behöriga nationella myndigheter förlorar möjligheten att ålägga den som är ansvarig för införseln av sådana varor till Europeiska gemenskapens tullområde en påföljd i den mening som avses i artikel 18 i denna förordning, såsom böter.

(¹) EUT C 128, 24.5.2008.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 februari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-224/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2006/100/EG — Underlåtenhet att införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 82/13)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Huvelin, V. Peere och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och B. Messmer)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta, eller underrätta kommissionen om, de åtgärder som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv när det gäller fri rörlighet för personer, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning (EUT L 363, s. 141)

Domslut

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i rådets direktiv 2006/100/EG av den 20 november 2006 om anpassning av vissa direktiv när det gäller fri rörlighet för personer, med anledning av Bulgariens och Rumäniens anslutning, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Frankrike ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 171, 5.7.2008.